



प्रथम भाग

“अमृत वाणी”

(लल वाक्य)

जगत कल्याणी श्री ललेश्वरी जी
(माता लल द्यद)

तिथि जुलाई १९६१

पहली बार

मूल्य:- ५० नये पैसे

124
8

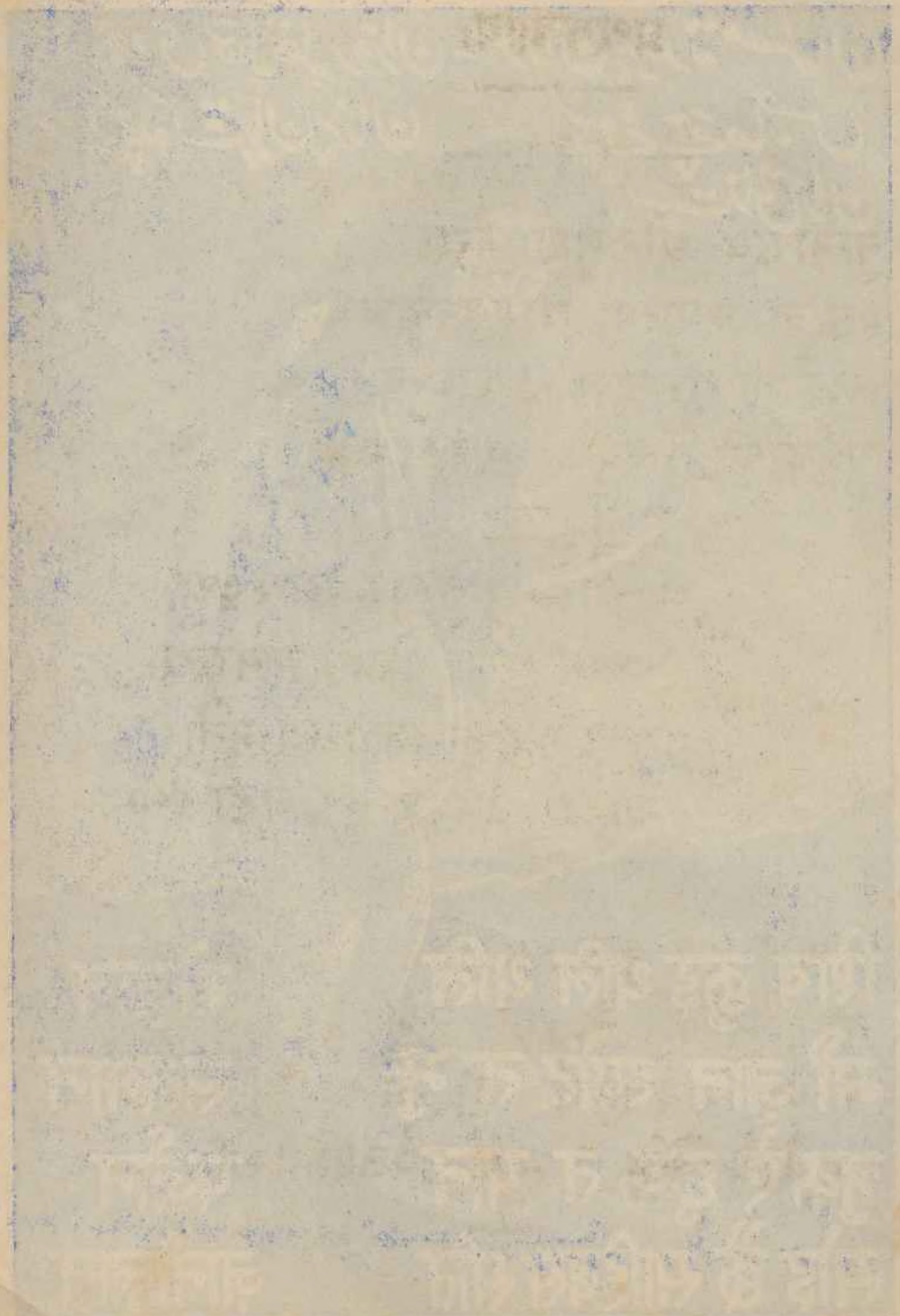
سو چھوی تھلہ تھلہ روزان - موزان ہمتدہ مسلمان
 شرکے چھوکت پان پیران
 سوئے جئے ما جس
 بیت ذاتی زان



शिव कुड़ थलि थलि
 मौ ज्ञान ह्योद त मु
 नुक ऐ छुक त पान
 सोइ छै साहिवस सीत

रोज्ञान
 सलमान
 पर्ज्ञान
 ज्ञानीज्ञान

6
From the [illegible] [illegible]



नमो लल्लेश्वरैर्य भवन्त्यै
प्रथमाध्यायः

— (१) —

नुत्वा देवं श्रीगणेशं सुरेश्वरं
स्मृत्वा ध्यात्वा श्रीगुरुपादकंच।
लल्लादेवी पुरोदितं वाक्यनन्दं
पदैर्द्रोपदं रच्यते भास्करेण॥

— (१) —

अभ्यासे सुविकासु तयि उथु
गगनसं सुगन मिलौ समि स्रठा।
शिन्य गलौ ता अनामय मुतो
योहय उपदेश कुय बद्धा ॥०॥

— (२) —

वाक मनस कुल ना अते
दोपे मुधिरि ना अते प्रवेश।
रोजन शिवशक्ति ना अते
मुतोये केह तु सुय उपदेश ॥०॥

(८)

—(३)—

लक्ष वो द्रायस लोले
कोन्दुम कान्दुम दिन किहु रात।
बुहुम पण्डित पनने घरे
सुय रोटमस न्यशतुर तु सात॥

—(४)—

दमादम कोरमस दमन हाले
प्रज्ञल्योम दीप ननेयम ज्ञात।
ज्ञानुष्य अम्बर पूरिम लले
इम तस्मि पद दप्य तिम हृदि आरु॥

—(५)—

पर तु पान यम्य हिहुय मोनुय
यम्य हिहुय मोनुय दिन किहु रात।
अदय यस मन सांघोनुय
तमी उधूँठुय सुर गुरु नाथ ॥०॥

— —

(3)

—(6)—

चिदानन्दस ज्ञानप्रकाशस
इमौ च्यूनयु तिम जीवन्ति मुक्ति ।
विसमिस संसार नीश पाशस
अबुधौ घंडहा शत शत धिति ॥०॥

—(7)—

नाथ ना पान ना पर ज्ञान
सु दीव बोसुम एको देह ।
चुय बो, बो चुय मिलो बाजाना,
चु कुह, बो कुह हु सन्देह ॥१॥

—(8)—

शिव वा केशव जन वा कमलज
नाथु नाम दरिनुय योसो ।
म्य अबलि कासितनम भवुरुज
सोवा सोवा सोवा सो ॥०॥

—०—

(4)

—(9)—

भान मीलोता प्रकाश आवजूने
चन्द्र मीलोता मोतो चित्त ।
चित्त गलिता केह ना कुने
भूर्भुवः स्वः गायि विसर्जन करिथ कित् ॥०॥

—(१०)—

उत्थो रण्या अर्चनि सवस्वर,
अधि अल्ल पल्ल वोरुवर ह्यथ ।
योद जानरव परमुपद अरव अरु
हिशोरवर, रिशोरवर ह्यथ ॥०॥

—(११)—

तन्त्र गलिता मन्त्रस वेशे
मन्त्र गलिता मोतो चित्त ।
चित्त गलिता केह ना कुने
शून्यस शून्या मीलिथ गव ॥०॥

—

—(12)—

ह्युत कंरिथ राज्य फरिना
 दित कंरिथ तृप्त ना मन।
 लोभय विना जीव मरिना
 जीवन्तो मरिता सुय ज्ञान ॥०॥

—(13)—

इमय शे च्य तिमय शे म्य
 शामुकल च्य विन।
 टिटस कुय भेद च्य तु म्य, ४ बिन्ता
 जु शन स्वासी बो शेरव मुशिस ॥०॥

—(14)—

पिष गुरु केशव पलनस
 ब्रह्मा पायिहरिन उलसिस।
 यूगी यूगु कलि परज्ञान्यस
 कुसू अश्वारि प्यठ चढ्यस ॥०॥

—(15)—

अनाहतस्वरुप शिन्ध्यालय
 यस नाव ना वरुण ना रूप ना गुथुर।
 अहनि नादमिन्दुतय वानो
 सु देव अश्वारि प्यठ चदथस ॥०॥

—(16)—

तूरि सलिल खडुता तूरे
 हिमं त्रिगय मित्राभिन्न।
 विमर्शा चैतन्य रव भाते
 सब समि शिबमय त्ररात्रजग पश्या॥

—(17)—

देव वटा देवरो वटा
 हेरि बुनु दुय एकवाट।
 पूज कस करख मूर्ख बट्टा
 कर मनस तु पबनस संधाट ॥०॥

—(18)—

आसा लोल भरीनम सासा
मम मनि वासना केह ना हे ।
योद वो शंकर भक्ति आसा
मुकरस ति सासा सल नो रेखे ॥०॥

—(19)—

अकित्तु आयस गकन गकथम
पकुन गकथम दिन केहु राथ ।
योख आयस तूर्य गकन गकथम
केह नतु केह नतु केह नतु कहाह ॥०॥

—(20)—

मूढो डीशिथ पशिथ लाग जौर, कोल तु ओनो
श्रुतबुनो जडु रूपी आस ।
युस युथ दपी तय तस त्युथ बोलो
तत्व वेदस रुय सुय अभ्यास ॥०॥

—

(8)

— (21) —

गाल करीनम लोल भरीनम
दपीनम यस यी रोत्रे ।
संहजुवधव कोसमव पूज करीनम
बो अमलानी तस ती मोत्रे ॥०॥

— (22) —

दिन क्षि ता रव जन आसि भूतल
गगनस कू नो विकासे ।
त्रन्द्रे राह ग्रीसुन मावसे
शिव पूजुन गाह चित्तात्मासे ॥०॥

— (23) —

मनस तु मनु भवसरस
कुतय कूप नेरिता नारु कुक
ल्येकु लज्जि ताव अन्या कुह ।
तोलता तोलता तोलुन अख ॥०॥

—(24)—

शील तु मान कुय पवनुग क्रञ्जे
 मुद्धि यम्य रोट मल योद वाव ।
 होस्तो युस मसवात्तु गंडे
 ती यस तगि सुय आनन्द निहात्त ॥०॥

—(25)—

शे⁶ वन त्रिटिथ शशिकल बुजुम
 प्रकृत होजुम पवनस सांतीय ।
 लोलुकि नारुह म्ये बोलिंज बुजुम
 शंकर लोबुम तवय सांतीय ॥०॥

—(26)—

चित्त तुरगु गगनुय भ्रमुकोनो
 नमीशि आकि कांड युजनु लक ।
 त्रैतन्य बगि यम्य रोटिथ जोनो
 प्राण अपान फुटरिथ परव ॥०॥

—(27)—

रख्यनु गन्धुनु निशु मन दूरुव
 ब्रांत यम्य ज्ञान तिम गयि खसिथ।
 प्रास्त्र बूजिथ यम्य बंग कोरो
 सहूना, पचोना जन्यालसते ॥०॥

(28)

यव तूर चलीय तय अम्बर ह्यतो
 क्षौद्र यव चलीय तय अहारअत्र।
 तृपस चित्त विचारस प्यतो
 चित्त देहसर्वन क्याह वन ॥

—(29)—

सहजस शम तु दम ना विज्ञे
 वहे प्रावरण मुक्ती द्वार।
 सलिलस लवन जन मीलिथ गेह
 तोति कुय दुर्लभ सहजु विचार ॥०॥

— (30) —

लुभ मारुन सहज विचारुन
 द्रौग जानुन कल्पना त्राव ।
 निशि क्यु तय दूरि मो मारुन
 शिन्वस शिन्वा मीलिथ मव ॥०॥

— (31) —

मुकरस जन मल त्रोलुम मनस
 अदु म्य लबुम जनस जान ।
 सु यलि उद्युठुम निशि पानस
 सोरुय सुय तु बो नो केह ॥०॥

— (32) —

केह कीय न्यन्दरिहती उद्यीय
 केचन उदिन् न्यन्द्र प्ययीय ।
 केह कीय सनान केरिथ आपूतीय
 केह कीय गृह बजिथ करान क्रय ॥०॥

—(33)—

द्वादशान्त मण्डल यस देवस थजीय
 नासिकु पवनुह अनाहतु रव ।
 सोव यस कल्पन अन्तः त्रजीय
 सूड्यं देव तय अर्चना कस ॥०॥

—(34)—

अकुय ओंकार युस नाभि धरे
 कोन्भी ब्रह्मांडस सोमू गरे ।
 अकुय मंत्र युस ज्यतस करे ।
 तस सास मंत्र करे क्याह ॥०॥

—(35)—

संसारस आयस तपुसुये
 बोध प्रकाश लोबुम सहज ।
 मर्यम नु कुहं तु मारन कसुये
 मरि न तु लसि नतु केह ॥०॥

(13)

—(36)—

पृथ्वी तीर्थन गच्छान संन्यासी
गगान सुदर्शन मयुलो ।
त्रितापुरी निशि तिम निष्पत आसी
विशक सिर्या द्रमुन न्यूलो ॥०॥

—(37)—

पवन पुरी युस अनि वगे
तस नो स्पर्शन बोकि तय त्रेश ।
तीय यस कल्पन भन्तः ज्ञजी
संसारस जेन न्यथ ॥०॥

—(38)—

जल धमुन हुत्तवह तूणावुन
धर्मगमन परिवर्जित ।
न्यथ काठु ध्येनि दोर श्रमनावुन
अन्यत्री लूकु कपटा चरिस ॥०॥

—(39)—

कुस पुशि तय कोसु पोशानी
 कम कम कोसम लागस पूजे ।
 कमि सरुह गोड दिमस जलदानीय
 कवुह सनु मन्त्रुह शंकर वुजे ॥०॥

—(40)—

यरु पुशि तय परु पोशानी
 भावुवध कोसम लागस पूजे ।
 शिशरस गोड दिमस जलदानीय
 कुपे मन्त्रु शंकर वुजे ॥०॥

—(41)—

आयस कमि देशि तु कमि बते
 गरु कमि देशि तु कवु जानु वथ ।
 अन्ते दाय लवुम वते
 नतु वनिस फुकस कोसु कम सथ ॥०॥

—(42)—

गगनस आयस भूतलस
 चुय चुय दिन तु पवन तव राध ।
 अर्ग चन्दुन पोश पानी चुय
 चुय कुरु सकलो लागीजि क्याह ॥१॥

—(43)—

येमीय लूभ तव मनमथ मोरुय
 तमीय मोरिथ लोग नुह भास ।
 येमी सहजु ईश्वर गोरुय
 तमीय सोरुय बिन्दुय सास ॥१॥

—(44)—

पानस लागिथ रुदुरु म्य चुय
 म्य च्यय क्वाडान लूसुम दुह ।
 ज्ञानस मज यलि ड्युठमरम्यचुय
 म्य च्य तु पानस द्युतुम कौह ॥१॥

—(45)—

कुश, पोश, तिल, दीप ना गेहे
 येस सद्भाव गुरुकथ मनि रटे।
 शुम्भस सुरे पन्ननि बहे
 सा दंपीजे सहजुय क्रय ॥०॥

—(46)—

चासि, पौन्दि, जामि जौसे
 नित स्नान करे।
 तीर्थन बहुर्य बहरस नोन आसे
 निशि कुर्य तय प्रजनावतन ॥०॥

—(47)—

यथ सरि सर्षप फोल ना विने
 तथ सरि सकलो पाणीय च्योन।
 मृग शृगाल गैड ना जलहोस्तुय
 जिन ता जिन ता तोतुय प्योन ॥०॥

—(48)—

लल्लु बो द्रायस कंडान गारान
 हल म्य कोरमस रसने सती य ।
 बुकुन ह्योतुम तोरु डीठ मस बरन
 म्य ति कल गनेयम जोगमस ततीय
 मल बुन्दि जोलुम जिगर पारन
 त्यलिल्लि नाव द्राम यलि दोल त्रोवमस तती ॥०॥

—(49)—

यूग्मस त्रेनिडु सरासरी सरस
 अरव निडु सरस तु अज्यस जाय ।
 हरुमुख कौसरु अरव सुम सरस
 सतुनिडु सरस शिन्याकार ॥०॥

—(50)—

जननीय जायाय रुती कृतीय
 करिथ उदरस बह केश ।
 फीरिथ दार बजनि तौतुय बोतुय
 शिव कुय कूठ तय त्रेन उपेदश ॥०॥

—X51X—

योसय शेला कय पाठस त पीठस
 सौय शेला कय उत्तमोदेश ।
 सुय शेला कय फेरुवनिस ग्रटस
 शिव कय कूठ तय जेन उपदेश ॥०॥

—(52)—

रव न्य धलि धलि तापी तन
 तापी तन उत्तमोदेश ।
 वरुण न्य ति लूटे गुरु अचेतन
 शिव कय कूठ तय जेन उपदेश ॥०॥

—(53)—

युसय माता रूपी पय दिये
 सुय भार्या रूपी करे उल्लास ।
 सुय माया रूपी जीव हरे
 शिव कय कूठ तय जेन उपदेश ॥०॥

—(54)—

कन्धव गृह तु कन्धव वनवास
 विफल मन रंदिथ आस ।
 दिन राथ गंज्रिथ पनने श्वास
 युधुय कुरव तु त्युधुय आस ॥०॥

—→ 55 ←—

हा गुरा परम् गुरा
सद्भाव भावतु च मे ।
जुय शाह पञ्च कन्दो पुरा
हंह कवु तुरुणो हाह कवु तोतो ॥०॥

—(56)—

नाभिरुथानस त्रितादजुक्नीय
ब्रह्मास्थानस शिशिरुन सौरव ।
ब्रह्माण्डस कुम नद वहक्नीय
तवय हंह गव तुरुणो हाह गव तोतो ॥०॥

—(57)—

यो यो कार सो अर्चन
यो यो रसनि उशचरस तीय मन्त्र ।
यो यो लग्यस देहस परिचै
सो सो परम् शिवोन तन्त्र ॥०॥

—(58)—

नुय ना बो ना थी नतु धानुय
 गव पानुय सर्वक्रय पण्युथ ।
 अताह ड्युठुक केह ना औनुय
 गयि सद्दये परसु पद पण्यथ किथ ॥

—(59)—

कांडान लूसस पानी पानस
 केपिथ ज्ञानस बोत नु कोह ।
 लय करमस पवनस बात्तुस मयखानस
 भय भय कि बानु तु चवान नु कोह ॥०॥

—(60)—

केह नु यस कन्था कुनुह यस नांली
 सु कयोहो सिपाही जंगस नेरे ।
 अन्दुर्य नय गलि ब्युहुवुनुय क्योलुय
 शय नय आसि तु क्रया कति वित्रे ॥०॥

इति विच्छक्तिरूपिण्याः श्री लल्लेश्वर्यायाउक्ती
 प्रथमोऽध्यायः समाप्तः ॥

द्विती योध्यायः

—x1x—

अभ्यासुकिनी विकास फोलुम
सु प्रकाश जोनुम योहय दीह।
प्रकाश ध्यानु मुखय दोरुम
सुखय भुरुम कोरुम तीय ॥०॥

—(2)—

गुरु कथ हृदयस मंज बाग रटुम
गंगुजल नावुम तन तु मन।
स्वदीहि जीवन मुक्ती प्रावुम
यमुह भय जोलुम पोलुम अख ॥

—(3)—

पानय आव पानस सूतीय
पानय पनुन कोरुन विचार।
पानय पनुन पान नेशानोवुन
पानय गुपुन पनुनुय पान ॥०॥

—(4)—

तल्लि गुर ब्रह्माण्डु प्येठ्यकिन्य बुळुम
 शेषकले वाञ्छुम पादन तान्य ।
 ज्ञानुकि अमृतु प्रकृत भरुम
 लूभुय मोरुम अन्दुवन्द तान्य ॥

—(5)—

क्रिया करुम, धर्म कोरुम
 तीर्थन नावुम पननी काय ।
 पापन सोम्बरिथ भस्म कोरुम
 तति कुस ओस तय यौतकमआय ॥

—(6)—

पवन तु पान सोमुय ड्यूहुम
 मीलिथ रुदुन शेर खुर तान्य ।
 दीह यलि मुठुम अदह क्याह मोतुम
 न कुनि पवन तु न कुनि प्राण ॥०॥

(23)

—(7)—

मनस सूतीय मनुय गोण्डुम
त्रित्तस रहुम चोपार्य वग ।
प्रकृत्त सूतीय पुरुष वोरुम
सरुह म्य कौरुम लभुम वथ ॥०॥

—(8)—

कथा बूजुम कथुय करुम
कथायि करुम चुपार्य सथ ।
शास्त्र किनीय कथुय बूजुम
कथायि हावुम सतुच वथ ॥०॥

—(9)—

पूरख कुम्भक रीत्रक कौरुम
पवनस त्रावुम प्येठ्य किन्य वथ ।
अनाहतस भस्म कौरुम
रुयनुह नो मोतुम सुय रुम गथ ॥०॥

(24)

—(10)—

केहनस प्यइय क्याह कुय नचुन
मुच्ची केह न तु नचुन त्राव।
पौत फीरिथ कुय तौतुय अचुन
योहय वचुन च्यतस थाव ॥०॥

—(11)—

कर्मक कुलाह नो कुय वनिथ गकुन
वनिथ गकुन क्याह कुय पाय।
कशापुक फल कुय मीलिथ गकुन
वलिथ रोजुन कुस कुय न्याय ॥०॥

—(12)—

कायस अन्दर रुदुम अंलिथ
न्यायस थावनम त्रौपाय शाय।
पाय केह लोवनम नो माय कुस करिथ
जायस तु न आयस लंगुम नाव ॥०॥

—(13)—

कोसम् बागस ह्योतमय अचन
 पञ्चियै मन तु अचन प्राव ।
 स्वरूपदर्शन कु तोतुय अचन
 कोत कुय गच्छुन पकुन त्रौव ॥०॥

—(14)—

कामस सूती प्रय नो भरुम
 क्रूधस द्युतुम पवुनुन फेष्टा ।
 लूभस मोहस चरण चेटिम
 तृषणा त्रिजिम तु गयस खुष्टा ॥०॥

—(15)—

ल्यकुह तु धुकु प्यठ शेरि ह्यचम
 गाबत सांपनिम पतु ब्रौठ तान्य ।
 लल्लि त्रिह्यन कल जाँह नो द्वेनिम
 अदुह यलि सांपनिसं व्यपिहे क्याह ॥०॥

—[16]—

जगस अन्दर कात्याह पांलिम
 सारी छि काँडान दयि सुँज वथ ।
 लखि मन्जु अकिस दया जानिम
 मानिम जिं यी दपिजि ईशरुह गत ॥०६॥

—[17]—

गायत्री अजपा कुल अकि तांजिम
 सोहम सत्तची करमस थप ।
 अहमस लुत पाठ्य जठरुय वाजिम
 गुरु कथ पांजिम ज्ञाजिम चरव ॥०७॥

—[18]—

कुल तु मुल कथ क्युत कुय
 तौत क्युत कुय शान्तु सुभाव ।
 क्रिय हुन्द आगुर वति क्युत कुय
 अन्तः क्युत कुय गुरु सुन्द नाव ॥०८॥

—[19]—

स्नान तु ध्यान क्याह सना करी
 त्रितस रठ त्रकुरय वग ।
 मनस तु पवनस मिलुवन करी
 सहजस गज कर तीरथ स्नान ॥०॥

—[20]—

प्राणसं सुती लय यलि करुम
 ध्यानस धावनम नु रोजनस शाय ।
 कायस अन्दर सोरुय बुकुम
 पायस पोबुम कंडमस ग्राय ॥०॥

—[21]—

मनस ग्राय त्रज पजिकुय अन्न रुयोम
 तबुकुय बल गोम करमस क्रय ।
 आगुरु बांतिथ अमृत जल चोम
 कुक्कुरह मन गोम भरमस प्रय ॥०॥

—[22]—

मिथ्या, कपट असत त्रोबुम
 मनस कुरुम सुय उपदीश।
 जनस अन्दर केवल जोनुम
 अन्नस खानस कुस कुम दूष ॥०॥

—[23]—

कायस बल कुय मायस जागुन
 प्राणस बल कुय साजुसरुद।
 आयस बल कुय तत्त्व वीद जानुन
 गुन्यानस बल कुय आदि अन्त तान्य ॥

—[24]—

गगनस, भूतलस शैव यलि ड्युबुम
 खस लेबनु रोजनसशाय।
 सिर्यिकि प्रभावु विष मय जोनुम
 जल गव थलस सूत्य सीलिथ कथथ ॥०॥

(29)

—[25]—

वावुच हरकत जानस उरिम
वानस डींठिम सोरि रंगु चीज ।
दुयानस अन्दर दमु दमु मीलिस
त्रन गुनन त्रीवुम मुत्तरिथ वर ॥०॥

—[26]—

रोजुनि आयस गच्छुन गच्छयम
पकुन गच्छयम वावुलूकुपाल ।
कैहनस प्यदुय नचुन गच्छयम
अचुन गच्छयम सूक्ष्म प्रकार ॥

सिद्ध —[27]—

वाख कुह दिथ सुखस बीठुम
सोखस डयीठुम रोजुनस शाय ।
दुखस अन्दर नेन्यदुर मीठुम
बुद यलि जीठुम मीठुम कथ ॥०॥

—[28]—

शिलायि हन्जय उत्ता बज्जुम
 सोम्बरिम डेक्थे पोश आसुन पट्ट।
 मनस अन्दर विचार कोरुम
 तुळुम तु ड्युळुम शिल कनिवठ ॥०॥

—[29]—

जन्म त्राविथ विभू कोन्हुम
 लभन भूगन भरुम प्रय।
 सौमुय अहार स्यठाह जोनुम
 चोलुम दुख बाब पोलुमअस ॥०॥

—[30]—

जलु प्यठय पकुन थ्यकुन लूकस
 नारस अचुन मारस विद।
 आकाशी गमनो परचाज आसुन
 कपट भासुन आसुन चित्त ॥

(31)

—[31]—

अन्दर आसिध न्यबर कोनुम
पवनन रगन किरनम सुर।
ध्यान किन्य दय जगि केवल जोनुम
रंग गव संगस सूत्य मीलिथ किथ॥०॥

—[32]—

ओंकार शरीर केवल जोनुम
शब्द रूप रस गन्ध सूती द्यथ।
आत्म स्वरूप सु पानय ओसुम
परम तुत्त्व धोरुम शेरस प्यठ॥०॥

—[33]—

जन्म प्राविध कर्म सोदुम
धर्म पोलुम सुय दम सथ।
नेत्रन अन्दर प्रेयम धोरुम
चोरुम तु मोनुम युहय अख॥०॥

—[34]—

स्वर्गस माजुन क्याह रुख बासुन
 नरकस बासुन आसुन दोष ।
 चख रुश नासुन प्रीवु मय खासुन
 पानय आसुन कासुन भेद ॥०॥

—[35]—

मनस गुन कुय जेचल आसुन
 चित्तस गुण कुय गकुन दूर ।
 जीवस गुण कुय बुद्धि नेश आसुन
 आत्मस गुण कुय न आसुन लीप ॥०॥

—[36]—

शिव तु शक्त कत्यू डधूँडुम
 तिमव रटुम कायस जीया
 दायस दधि रसुह स्नेह म्यूँडुम
 तीलिय रुडुम त्राविथ लर ॥०॥

(33)

—[37]—

शरस सूतीय सोदा कोरुम
इरस कुरुम गुडुह मालिषा।
शेरस प्यंठय किन्य नन्नान डयूँडुम
गच्छान डयूँडुम आयम पक ॥०॥

—[38]—

कुनुय अच्छुर उमरि पोरुन
सुय म्य रोडुम हृदयस मंज।
सुय म्य लौत पांठय गोरुमंतु चोरुम
ओसुस सरतल सपजुम सुन ॥०॥

इति श्री महावाक्य श्री लल्लेश्वरी जी संम-
वादी कर्म योग नामः द्वितीयोऽध्यायः
समाप्तः ॥

कातिवः—“साइल काश्मीरी”

अध्याय- त्रितीयः

—(1)—

तथ प्रकाश अन्तर्ह शुद्धनय
 बुन्दसूय सरस्वती गंगा इम नद ।
 संगम नेमनह सुबुजन कुसू
 सा दधीजे सहजु क्रय ॥०॥

—(2)—

मन चरु जुनना कुन्दे
 निष्कल प्यण्ड वटिथ थन्यहय ।
 जीव पितर शुद्धनय पानय बुन्दसूय
 सा दधीजे सहजु क्रय ॥०॥

—[3]—

शेये आसुय शये कस
 लय बो पानी पानय कस ।
 नीलिथ गच्छान तीलिथ इवान
 मीलिथ पानु ह्ये कस ॥०॥

—[4]—

चित्ता, अमरुह पता थाव्यजे
 ती त्राविध लगे जरुसे।
 तति विद किंगत सुन्दरजे
 दुधु शुरु जन कुर्वि नतु मूरे ॥०॥

—[5]—

असी आय तय, असी आसब
 असी दौर कोर पतवत।
 शिवस सोरि नु ज्यौन तु मरुन
 खस सोरि नु अतुगत ॥०॥

—[6]—

चुय दीवह गरथस धरथस प्रजुलक
 च्यय दीवह द्युतुथ क्रन्जन प्राण।
 चुय दीवह टिन्वह रोस्तुय बजक
 कुसू जानि दीवह चान्य प्रवाह ॥०॥

—(7)—

कुस मरि तय कसू मारन
 मरि कुस तय मारन कस ।
 युस हरुहर त्रविध घरुह घरुह करे
 अद सुय मरि तय मारन तस ॥०॥

—(8)—

गुरुह शब्दस युस यरुतु पुरु भरे
 गुन्यानुह वग रति चित्त तौरगंस ।
 इन्द्री सोंबरिध आनन्द करे
 अदुह कुस मरि तय मारन कस ॥०॥

—(9)—

कन्द्यव कौरुक कन्दि कन्द्ये
 कन्द्यव कौरुक कन्दि उल्लास ।
 भूगुय मीठुय धुतुध कन्द्ये
 अथ कन्दि रोजिन सूर नतु सास ॥०॥

(37)

(10)

स्वमनु रटिथ गारुन मज्ज कन्दे
अथ कन्दि नेरि सूर प्रकाश ।
लूम सोह मरि तये शुभ इयि कन्दे
अथ कन्दि दपान सुखि नाव ॥०॥

— (11) —

हाय हांग नाद जन वज्जान
गुंबद वज्जान दू दू दिथ ।
सु जन इशारुह सूती बोजन
कु जन बोजन नु दमाम दिथ ॥०॥

— (12) —

हम हम करान गोन्डुम त मोरुम
कैसरुह वनुरुह वोल्मुम चुटिथ नर ।
यलि हा मालि काम क्रोध तामसो गोल्मुम
यलि हा मालि लेबुम आनन्दु मैदानुहाल ॥०॥

—(13)—

दशि बो आयस देह दिशि तीलिथ
 त्रैलिथ चोडुम शुन अदह बाव ।
 शिव यलि उद्युडुमे शायिशायि पीलिथ
 शेत्तु त्रे त्रेपिमस सुन द्राव
 त्यलि हा मालि ॥ रत्तिस लल्लाशत
 सुय आंसिथ बो लजिस नाव ॥०॥

—(14)—

कोडुम कोडुम त्रेन भवनन चो नदे
 नेव नतु निशान लोबिमस नुकुने ।
 पुं काम सिधन सादन ब्यायि तपसृषण
 तिम ब्रजिथ लगेव रिबने
 अदह हा मालि करुन सद्या द्युत-
 नम दर्शुन
 सोरुय सु डेशान पानुकुनुय ॥०॥

— (15) —

माजसन स्वर्गस भूमय नर्कस
 त्रिलिथ चोदुम जख रश तु वाव।
 शिवमस मोदुरो प्योम बरगस बरगस
 सु तति पानय बो तस नाव ॥०॥

— (16) —

कु कुने कुना कुने
 बुकुम ओर योर ना कुने।
 दयि फल तय मूल ना कुने
 चूय जेनतो गारुन ना कुने ॥०॥

— [17] —

भजपा गायत्री हमस हमस जपिथ
 अहम त्रिलिथ सुय अदुह रठ।
 यमी त्रिव अहम सु रुद पानय
 बु नु आसुन सुय उपदेश ॥०॥

—(18)—

शिव शिव करान शिव ना तोषे
 ग्यब कन्दि जलक मनससु आसे ।
 ग्यब तय देहस देह दूर आसे
 ग्यबुक नय देहस दिव रह कांसे ॥०॥

—(19)—

लल बो'चा यस शिव सन्जिकोसमबारे
 शेवतु शक्ति म्य डीठुम तली ।
 बो' पारी देशरह सुन्दिस शेरस
 बो' यलि मस्त म्य क्याह करे ॥०॥

(20)

सतु संगो पवित्र दोरुम
 नर संध रुजस जेपरिध बर ।
 दशि दशुम द्वार म्य प्रजलोबुम
 एकादश जंकरस करुम नय ।
 द्वादशान्त मण्डलुह जेजशमावुम,
 त्रियोदश जेवनी नावुम काय ॥०॥

(41)

(21)

चतुर्दशि त्रौदह भवन म्य ढोबुम
पूर्ण पंचदशि कोरनम चन्द्रन उदय।
ओकदेह भूगय पान सन्दोरुम
आसिध खजस कल्पन त्राविध।
सोय ह. मालि करुम पोतल्पन पूज ॥३॥

(22)

स्नेहकि सलिल योदवय मल कासक
आसक शीनुह खोतु प्रोण आनुह खोतु सफ
पानय मरख पानय आसक
लागक ओनो जुंर तु कुली ॥०॥

(23)

शेवस स्मृती यलि कथन रसक
शिव कुरव पानय ठपरो कुनो।
मंददि हांकल कर केन्यम
यलि ह्यबुन गेलुन असुन त्रावुह ॥०॥

(42)

—(24)—

आरुक् जाम् कर सना तुज्यम
यलि अन्द्रियुम सार्धुक् रोज्यम वारुह।
रुतोता ब्रुतो सौरुय पज्यम।
कवन बोजुन नु अरुन भाव ॥०॥

—(25)—

ओरुक् दपुन वौन्दि यलि बुजिम
रत्नदीप प्रजल्योम वरजुनि वावय।
शशखस रथ कुस रटे
युस बुके रटे वाव।
युस पीत्र इन्द्रेय त्रैलिथ त्रेटे
सुय रटे गटे रव ॥०॥

(43)

—[26]—

शिव हुय थलि थलि रोजान
मोजान ह्योद तु मुसलमान।
त्रुकय ह्युफ तु पननुय पान प्ररजान
सुय हा मालि ह्य साहिबस खाती जानी ज्ञान॥

—(27)—

युत बो गयस आलस
तंती ड्युँदुम माल सु।
कनन कुनिथ बाल सु
सु तय सु तय सु तय सु
सु कुसू तय बो कुसू ॥०॥

—(28)—

रखनु रखनु करान कुन नो खातक
न रखनु गच्छक अहंकारी।
सौमुय रखे मालि सौमुय आसक
सौम्यय रखनु मुचुरनय बरन्यन तारी ॥०॥

(44)

—[29]—

सब यलि समे रब कीति रोजे
अदुह हा मालि संपनक सुहमसू॥

(30)

तुलुकतुर शिशरगांठ शीन ब्युन ब्युन
पूरि यलि रब खेतुक इमन त्रेशबुन्य अकुय
गव ।

तुलुकतर शिशरगांठ शीन शानी मालय
ब्युन ब्युन ॥

सपनी मञ्चविमर्शा पूरि यलि खेतुक
रब ।

समिथ इमन अकुय गव ॥०॥

—(31)—

ग्रट् द्युय फेरान जेरे जेरे
योदवय कुँह नुजांनि ग्रटुक बल ।
ग्रट् यलि फेरि तय जांयुल नेरे
गू वाति पानय ग्रटय बल ॥०॥

—(32)—

चालुनि कुय बुजुमलु त्रटय
 चालुन कुय मन्दिन्यन गटैकारा
 चालुन कुय पान पनुन कडुन ग्रटय
 ह्यत् मागलि सुबुर लबक तार ॥१॥

—(33)—

कवु कुक दिवान अनिनय बक
 वुकय कुक तु अन्दरय अक ।
 शिव कुय अतितय कुन मो गक
 संहजु कधि म्याने करतो पक ॥२॥

—(34)—

त्रेशि बोहि मो केशावन
 यान्य बोहि तान्य संदारुन देह ।
 फ्रुठ चानिस करनस दारुन तु पारुण
 कर उपकारुन सुय कयक्रे ॥३॥

—[३६]—

टथोठो, मोदुरो, म्यूठो जहर
यस युथ चित्तुक यत्न भू।
यम्य योत करुय कल तु कहर
सु तोत शहर वातिथ प्यव ॥०॥

— [३७] —

वुकान बो कुस सारिसुय अन्दर
वुकुम प्रजलान सारिनय मज्ज।
रुज्जिथ बूज्जिथ वुकु हरस
घरुह कु तसुन्दुय तु बो कुसलत्त ॥०॥

— (३८) —

ओर, तु योरय, योर, तु ओरय
यथ दूरस कथा सनुह शुभ जानुन्य।
गिन्दान कु पानय होर छह मोरय
अपुज्जय हूरस हाँक था वुरव ॥०॥

—[39]—

अतल पातुल्य क्यंगन तिलू यि कोर
 ति कोर अगूर अखंड ।
 असी नु गजरा , तैसी नु गजरा
 राधा भगता तुमकी नु बाबा चल
 अगूराखी बंगले पर चंगा किता
 बरखा अरे बाबा जा जा ॥०॥

—[40]—

लोलुक बाब लल्लि लोलि ललनोवुम
 मरुनय मोयस रुजुसनु जरुय ।
 रंग रङ्गि ज़ाबुय क्याहन रंग हीवुम
 बी दपुन त्रोलुम क्या सना करी ॥०॥

—[41]—

रावतु मन्त्रय रावुण रोवुम
 राविथ अथि आस बीय भवु सरय।
 असान गिन्दान सहजुब प्रोवुम
 दपुनुय कोरुम पानस सरय ॥०॥

—(42)—

शिव छुय ज्ञान्युल जाल बहराविथ
 क्रज्जन मज्ज छुय तरिथ कथ ।
 जिन्दु नय बुद्धहन अद कति मरिथ
 पानु मज्ज पान कडु विचारिथ -
 कथथ ॥०॥

—[43]—

जिथा मालि जियो अंगन अंगन
 जित ती जीव
 तिम कस गने राइस गने,
 राय क्याह दितुम, खसुन गुर तु
 वसुन्य नाव ।
 स्वसिथ गंधस बो तस कुनुय ।
 तती सीजिम कुटर मुटर मामनि-
 हना

तमी दिचुम ग्यव दूर
 सु प्ययम जजरस जजर लगिम नापने
 कान लगिम इरुहने
 जान लगिम बुछने
 सतुक न तुय सतुक
 बन जू म्योन्य कोलु तारुक ॥०॥

—[44]—

बस केह न त आसुस केहनय
 केहनय केहनस गोम तरिथ ब्यथ ।
 शिव पूजुम बुहुम नाराण
 केहनय केहनस केहन गोम तरिथ ब्यथ ॥

—(45)—

ओमुय आदि तय ओमुय सौरुम
 ओमुय थोरुम पननुय पान ।
 अनिथ जादिथ निथुय बोसुम
 तवय प्रोबुम परमसतान ॥०॥

—(46)—

केचन दितुरव ओरय आलव
 केचव रंढुक नाल व्यथ ।
 केचन मस चथ अळ लजि तालव
 केचन पपिथ गयि हालव रुयथ ॥०॥

—[47]—

ओर ति पानय योर ति पानय
पतवानय रुजिजिनु जांह ।

पानय गुपिथ पानय गुन्यानय
पानी पानय सूद नु जांह ॥०॥

—(48)—

चित्त नोबुय चन्द्रम् नोबुय
जलमय पकान नवम नोबुय ।
यनु म्य पान पनुन ह्युनुय
तनु नो कुस नवम नोबुय ॥०॥

—(49)—

गुरु मयान्वो लल्लेश्वरो
गुरो वन्दयो रथ पादन ।
तति क्याह ओस तयबु ति यति होरहय
गुरो करयो पान अर्पन ॥०॥

(52)

—[50]—

आठिम श्रीठिम म्य हावतम
गुन्यानु कथन कुय मनुक सोज ।
केचन कुय नर, नरौय प्रान्तम
सादस पदस कुय आंतमरोज ॥०॥

—(51)—

यमी लौदुय कुन कमनि दुशर
क्षपुनस तस कोह न लबिनु शाय ।
यस गव लोलैस तु मनुसुय हिशर
तस क्याह करि फकीर तुदाय ॥०॥

इति श्री लल्लेश्वरी सम्वादी न्यास युगो-
नामः तृत्योऽध्यायः समाप्तः । इति

—३०—

کہ اس دن ضرور سچا شکوت دیوی جی کی پوجا، پا پڑھ اور بھجن وغیرہ کیا
 کریں اگر ہوسکے ہوتا تو دیوی بھگت جی مہاراج کی ہدایت کے مطابق
 لبیشوری بھون بنقام پیرہ باغ تکلیف گوارا فرما کر پسادھال کر دیوی

آپ کا نوید اک اور شہجہ خنتک
 دیوی بھگت :- بذریعہ پٹت راجو ملہ
 ساکن پیرہ باغ حیدر پورہ

ملنے کا پتہ :-
 پین انڈ پیپر سیلز، حبیہ کدل، سرینگر کشمیر

ملوالت کے حل ہوگا، اسلئے دیوی جی نے فرمایا ہے :-
 دوکھ چھینو نزاوت ہو کہ چھو ہر س تکہ دزہ پر مہ سرس منتر تھانہ
 چھین نزاوت چھدی نارہ بوسہ چھکے کہ دہکشاہ مارس مال
اب برا رہتا ہے کہ دیوی جی کے جیون چرتی یعنی سوالم عمری
 عینہ چھپائی گئی ہے، اسکو بھی آپ ملاحظہ
 فرما کر من پسند کر لیں، اور جسوقت یہ سدا منت آپ کے گھروں میں
 میں ہو چکے گا، تو اسی وقت سے یہ بہادری اپنے ماتاؤں، بہنوں،
 لڑکیوں، سب چھوٹے بڑوں کو سکھا دیں، اوقات اسکا بھجن گائے اور
 پاٹھ مانتر سے آپ کے لڑکے اور لڑکیاں بھشم نیامہ اور ارجن دیو
 جیسے بہادر ہوں گے، اور لڑکیاں برابر ساتو نری اور درویدی جیسی
 پت پرتا ناریاں ہوا کریں گے،

دش برس کی لڑکی اس سدا منت کے مہا سے آپ
 کے پرشنون کا اوتار دے گی، اس کو اوپنشدوں اور
 دیگر شاستروں کے ادھارن کی کوئی ضرورت نہیں ہے،
 یہ سب کچھ گورو مہاراج کے آگے انوسار درج کیا گیا ہے،
نیز برار تھانہ ہے چونکہ ماہ بہادرون متقی پورن مٹشی کو دیوی
 جی کا جگت میں پراور بہاد ہوا ہے، اس کے سب سجنوں کو چاہئے

شلوک تک بھی یاد نہیں ہونگے صرف دکھاوٹ کی واسطے چند ایک شلوک
 اور ہر ادھر سے جمع کر کے اوپنشدوں کا حوالہ دیا گیا ہے جو ٹھیک
 نہیں ہے، اس پر مہاتما سوامی شری رام جی ہاراج جو کہ کشمیر
 منڈل میں شیوہی فلاسفی کا سرتاج مانا گیا ہے، انہوں نے بھی
 اس سہانت کا ملاحظہ فرما کر اور پڑھ کر بڑے آئندہ سے لکھن ہوئے
 تھے، تو بھگت جیوں کے پریرنا سے انہوں نے فرمایا کہ کوئی بھی
 شخص اس سہانت کو ترجمہ کرنے کا ادھیکاری نہیں ہے، صرف
 اس سہانت کا گائے بھجن اور پاٹھ مانتہ کرنا ضروری ہے
 خود بخود وہ سچن پورے مطلب کو پہنچ سکتے ہیں، اس لئے
 اب سالم سہانت تیار ہو رہا ہے، جو کہ مقرب ہی عام
 سمجھوں کے نظروں میں آ یا کرے گا، بنتی اور آشا ہے کہ اس
 دانش شریہ کی قیمتی جان کو ان مہاداکہ کا ہر کوئی بھگت پاٹھ اور
 بھجن گائے کرتے رہیں، اور اصلی مطلب کو ضرور حاصل کر کے یعنی آتہ
 گنیاں سو بھاؤتہ پر اپت کر کے سناری دھندوں سے مکتی حاصل
 کریں گے، یاد رکھیے! سناری میں جو بھی کام آپکے بہت کوششوں
 سے حل نہیں ہوتا ہو گا، گارنٹی دی جاتی ہے کہ اس سہانت کا
 پاٹھ دس یوم متواتر پڑھ کر اور بھجن کر کے آپ کا کام بلا کسی

فلاسفہ یعنی پیروکار اوتڑے ہیں، انہوں نے بھی دیوی جی کے
 سہانت کو ترجمہ یا ٹیکا کرنے کی جرات نہیں کی، ہاتھ جی کا قول
 ہے، اس میں اوپنشدوں اور دوسرے شاستروں کا اولہرنا
 نہیں دیا جاسکتا، نہ ہماری بدھی بھی اس میں کوئی سمیرا
 کر سکتی ہے ہاتھ جی کا فرمان ہے، جب کوئی سجن اس
 سہانت کی کوئی ادھیائے یا دو تین سوشلک یاد کر کے
 پڑھا کرے گا، تو یہ ضروری ہے، اس سجن کو خود بخود اس کے
 دماغ میں اس کا مطلب مل ہو سکتا ہے، بلکہ جب زیادہ
 بھگتی بھاؤ سے اس کا پامٹھ و غنیدہ و سمن کرتا رہے گا
 نہ سندھ اس کو ساکشات کر ہوگا، یعنی ایشوری کا درشن
 ملے گا، ہاتھ جی نے فرمایا ہے (یعنی ل و اکرن چھری بووھ لارڈی)
 اس لئے کوئی بھی سجن بغیر کسی کرایہ کے اس کا ترجمہ کرنے کا مستحق نہیں
 ہو سکتا، یہ سہانت امرت کا بھرا ہوا ہے، اور اس کو پیچنے والا
 کوئی نہیں ہے، اس پر دیوی جی نے فرمایا ہے کہ:-

گورہ کتہر دیس منز باگ رٹم گسنگہ زلہ نادوم تن نہ من
 سو دیہہ چوین موکمتی پرلوم بیہ بیہ تراوم پرلوم اک
 موجودہ سجنوں کو جو کہ نام نہاد بھگتی جن بتلاتے ہیں، دس سے سو

کو پر نام کرتا ہوں اب گورو مہاراج کے کرپا اور دیا سے
 جگت سروپا شری لیشوری مہگوتی کا سالم سدانت
 یعنی مہا وکیہ جس میں ایک ایک پد میں امرت کا رس
 بھرا ہوا ہے جگت کے ہتکار کے لئے اوزانے والی
 اشانتی کو شانت مہا وکیہ میں لانے کے لئے اس گونہ کو
 چار حصوں میں یعنی والیوم میں تیار کیا گیا ہوا ہے یعنی
 پہلے والیوم میں تین ادھیائے اور دوسرے والیوم میں
 تین ادھیائے اور تیسرے والیوم میں تین ادھیائے
 اور چوتھے والیوم میں تین ادھیائے درج کے گئے
 ہیں یہ سدانت دراصل کشتری زبان میں درج ہے کہیں
 کہیں واکوں میں فارسی لفظ بھی درج ہیں چونکہ جس
 وقت الیشوری نے افکار و معارف بیان کیا ہوا تھا اسوقت
 فارسی زبان کا اور فارسی علم کا بڑا زور تھا مہا وکیہ
 میں بھی دیوی جی نے بہت سے شبده فارسی زبان
 میں فرمائے ہیں آج تک کم از کم سو اسات سو سال سے پہلے
 دیوی جی نے اس سدانت کو لوگوں کے بعدائی کے لئے کشتری
 مکرہ پائے فرمایا ہے اس قدر عرصہ میں جتنے شیرومت کے

تہس

دھیان مولم گورو مورتے پوجیا مولم گورو پدم !
منتہ مولم گورو والم مٹو کس مولم گورو کرپا

تویدن

پرتم سرودہ سہ صیوں کے سوامی مہی گنیش جی کے چرن کھلوں
میں کا چک و اچک مانسک بھاؤ سے پرنام کرتا ہوں جن کے انگڑے
سے تینوں بھون اپنے مطلب کو بزدگن طور پر اپت کر سکتے ہیں
پھر پریم پوجیہ جگت سرود پاشری لیشیری دیوی کے پاد مکمل
اپنے ہر دے میں پریم بھاؤ سے دھارن کرتا ہوں اور اُنکے
مہا واکیبہ روپی امرت پان کر کے کرتہ کوت ہو رہا ہوں اور ساتھ
ہی اپنے گورو مہاراج اور سوامی باسکرانند جی مہاراج کو جہنوں
نے اس سدا منت کا بھاشن قریباً دو سو سال پہلے ہی کیا ہوا ہے

— कांशय स्वर —

घर = घड़ी	नर = बाजू
तुर = घञ्जी	कुर = आवाज़
तार = सर्दी	कार = सरत
औन = अंधा	लोट = पूँछ
गोब = भारी	सोत = धीरे
गुड़ = टखना	बोड़ = बुड़ = सिर
आस = मुँह	ओल = इलायची
आध्य = उस समय	बुन्य = अब

बुन्य = अभी

इस पुस्तक का देवनागरी में अनुवाद श्री सादल
काशमारी ने किया है।

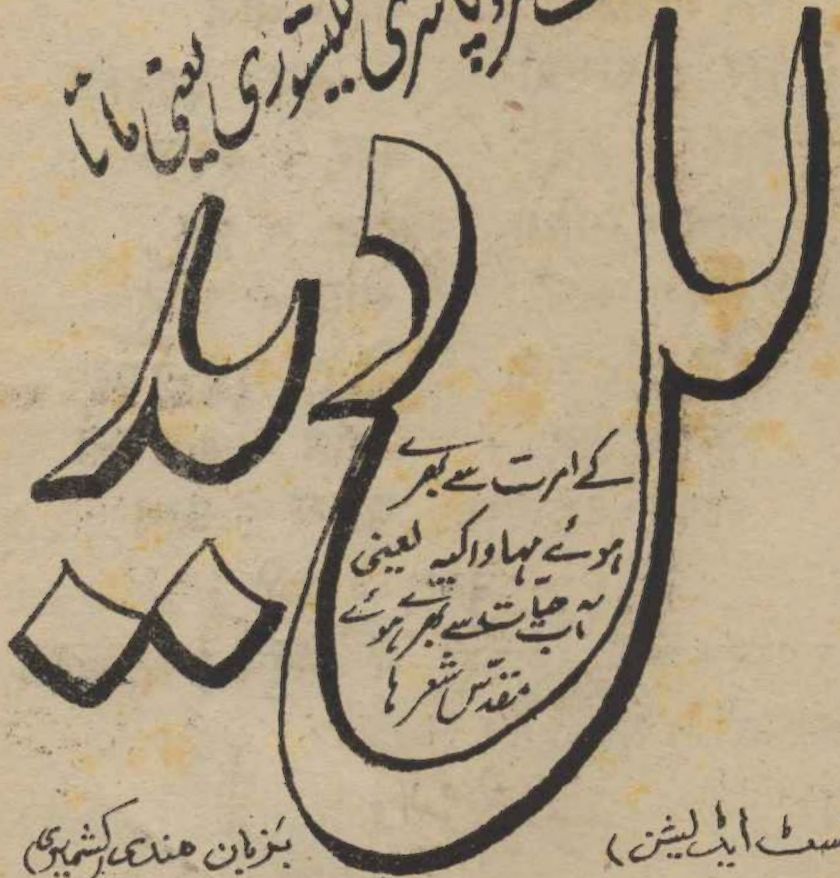
والیوم نمبر ۱

جسمیں صرف ۳ ارضیائے خارج ہیں

پیشتر پیش پیت پریم ناند کول نیو کشید پر لیسر چمیا

(جمہور حقوق معہ فرد حقوق پر مشتمل محفوظ ہیں)

حکومت سر دیپا ستری الیسی ستری یعنی ماما



کے اہل حق سے کبر
ہوئے مہا واکہ یعنی
یہ حیات سے کبر ہوئے
مقدس شہر

بزمین ہندی کشمیری

(فیسٹ ایک لیشن)

مہاتما جی مہنت پنڈت راجو ملہ کن بہرہ باغ
حیدر پورہ
2017
1961

